

AZ IHLET

Makra Ildikó

Mi az ihlet? Tán kegyelem.
Száll kopár, sziklás hegyeken,
hogy dús legelőt találjon,
majd egyszer csak itt terem,
mint mély-barna bársony,
vagy lehelet-selyem.
Ő akar engem, nem én keresem.

Mi az ihlet? Tán kegyelem.
Fentről száll le, hogy
termő földet találjon.
S ha megérint, elég egy fûszál,
esőcsepp, lábnyom,
járjak szikes pusztán
vagy vad, kietlen tájon,
vele áttörök minden homályon.

Jön, kopogtat, velem szemben leül,
s valami megszólal belül.
És követel szót, mondatot.
Akkor is, ha fásult és fáradt vagyok,
akkor is, ha nincs kenyérem.

Mi ez hát, ha nem kegyelem!

Forrás: www.keresztenydalok.hu